

по имя търговеца и му рече: Вие мя не познавате, и азъ съмъ оня нѣкогашенъ просекъ, кого-то Вие добръ съвѣтувахте и потыкнахте на работѣ; блазѣ ми че вы послушяхъ! като не знаяхъ другъ занаятъ азъ отидохъ въ едно село та захванѣхъ да правѣ кърпичи и керемиды; по-малко-малко съ трудъ и пестене посѣбрахъ нѣкоѣ парицѣ, купиохъ си нивицы и лозіе. Сега си имамъ кѣщѣ, добытакъ, и тѣѣ крѣчмѣ; задохъмъ ся, добыхъ си дѣтчица, кои-то сега учѣ и отгледвамъ и надѣѣмъ ся да имъ оставѣмъ съ что да ся поминѣтъ, а най-добро-то е, че щѣ имъ оставѣмъ честно имя, добръ наукѣ и волѣ за трудъ. За всичко това вамъ съмъ длѣженъ; сполай Ви! Доклѣ бѣдѣ живѣ азъ нѣма да забуравѣ Ваше-то имя и все щѣ казвамъ, че добрый съвѣтъ, кой-то ми дадохте, чини много повече отъ пары.

Да ти дойдяше на гостіе въ село-то нѣкой чужденецъ отъ далечно мѣсто па да сѣдняше да ти приказва, какъ по други мѣста хора-та повече и по-напрягнато ся трудятъ и залѣгати въ работѣ-тѣ си и съ това не само си сѣ уздравили по-лесенъ поминѣкъ, та имѣтъ сгодны пѣтища и улици, добръ разработены нивы, лозы и градины и всякакви творницы, чисты и углядны кѣщы, челядь гыздаво облѣченѣ и добръ храненѣ и при това да ти кажяше, че тѣмъ на всѣдѣ и въ всичко имъ тече Божя благодать, коѣ-то си сѣ припечялили съ трудъ и работѣ, па да зиняше да ти го плесне въ очи, че по васъ нѣма такъво нѣчто или не толкова, колко-то бы трѣбувало да бѣде на спротивъ плодородіе-то на земѣ-тѣ ви, въ такъвъ случай, тебе потъ бы тя побило отъ срамъ, и да не каже за тебе ничто. Наистинѣ тѣжко е и не ся тегли да ся